

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Υπαπαντής

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Υπαπαντής: Λουκ. β' 22-40 (02-02-2025).

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· ὅτι «πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται», καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν,

καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἴδου, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὥπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστεύσας καὶ δεήσας λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Ὅταν, σύμφωνα με τὸ Μωσαϊκὸ νόμο, συμπληρώθηκαν καὶ οἱ μέρες γιὰ τὸν καθαρισμό τους, ἔφεραν τὸ παιδί στα Ἱεροσόλυμα, γιὰ νὰ το ἀφιερῶσουν στὸ Θεό. Σύμφωνα με τὸ νόμο τοῦ Κυρίου, ἀν τὸ πρῶτο παιδί που φέρνει μιὰ γυναῖκα στὸν κόσμον εἶναι ἀγόρι, πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀφιερωμένο στὸν Κύριο. Επίσης θὰ πρόσφεραν θυσία ἕνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δύο μικρά περιστέρια, ὅπως λέει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου. Στα Ἱεροσόλυμα βρισκόταν ἕνας ἄνθρωπος που τὸν ἔλεγαν Συμεὼν. Ἦταν πιστὸς καὶ ευλαβής, περίμενε τὴ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν καθοδηγοῦσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Του εἶχε φανερώσει, λοιπόν, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅτι δε θὰ πεθάνει προτοῦ νὰ δει τὸ Μεσσία. Τότε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ υπέδειξε νὰ πάει στὸ ναό. Μόλις οἱ γονεῖς ἔφεραν ἐκεῖ τὸ παιδί, τὸν Ἰησοῦ, γιὰ νὰ κάνουν γι' αὐτό τὰ ἐθίμα τοῦ νόμου, τὸν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, δόξασε τὸ Θεό καὶ εἶπε: «Τώρα, Κύριε, μπορεῖς ν' ἀφήσεις τὸ δούλο σου νὰ πεθάνει εἰρηνικά, ὅπως τοῦ υποσχέθηκες, γιατί τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήρα που ετοίμασες γιὰ ὅλους τοὺς λαούς, φῶς που θὰ φωτίσει τὰ ἔθνη καὶ θὰ δοξάσει τὸ λαό σου τὸν Ἰσραὴλ». Ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα του θαύμαζαν γιὰ ὅσα λέγονταν γι' αὐτό. Ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε καὶ εἶπε στὴ Μαριὰμ, τὴ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ: «Αὐτὸς θὰ γίνῃ αἰτία νὰ καταστραφούν ἢ νὰ σωθοῦν πολλοὶ Ἰσραηλίτες. Θὰ εἶναι σημεῖο ἀντιλεγόμενο, γιὰ νὰ φανερωθοῦν οἱ πραγματικὲς διαθέσεις πολλῶν. Ὅσο γιὰ σένα, ὁ πόνος γιὰ τὸ παιδί σου θὰ

διαπεράσει την καρδιά σου σαν δίκοπο μαχαίρι». Στα Ιεροσόλυμα ζούσε μια γυναίκα που προφήτευε και την έλεγαν Άννα· ήταν θυγατέρα του Φανουήλ από τη φυλή Ασήρ. Αυτή ήταν πολύ ηλικιωμένη. Έζησε επτά χρόνια με τον άντρα της μετά το γάμο και τώρα χήρα, ηλικίας ογδόντα τεσσάρων χρονών, δεν έφευγε από το ναό, αλλά λάτρευε το Θεό νύχτα και μέρα με νηστείες και προσευχές. Αυτή παρουσιάστηκε εκείνη την ώρα και δοξολογούσε το Θεό και μιλούσε για το παιδί σε όλους όσοι στην Ιερουσαλήμ περίμεναν τη λύτρωση. Όταν έκαναν όλα όσα πρόσταζε ο νόμος του Κυρίου, γύρισαν στη Γαλιλαία, στην πόλη τους τη Ναζαρέτ. Στο μεταξύ το παιδί μεγάλωνε και το πνεύμα του δυνάμωνε· ήταν γεμάτος σοφία, και η χάρη του Θεού ήταν μαζί του.